

I després de la mort, què?

L'Església dedica especialment el mes de novembre a pregar pels familiars i amics difunts. Expliquem alguns punts del Catecisme de l'Església catòlica on es reflexiona sobre aquest bon costum.

28/10/2022

Els Novíssims són tot allò que li succeirà a l'home al final de la seva vida: la mort, el judici, el destí etern, el cel o l'infern. L'Església fa presents els novíssims de manera especial

durant el mes de novembre. A través de la litúrgia, es convida els cristians a meditar sobre aquestes realitats.

1. Què hi ha després de la mort?

El Catecisme de l'Església catòlica ensenya que «la mort posa fi a la vida de l'home com a temps obert a l'acolliment o al refús de la gràcia divina manifestada en el Crist».

«Des de la seva mort, cada home rep en la seva ànima immortal la retribució eterna en un judici particular que refereix la seva vida al Crist, sia a través d'una purificació, sia per entrar immediatament a la felicitat del cel, sia per condemnar-se immediatament per sempre». En aquest sentit, Sant Joan de la Creu parla del judici particular de cada un com assenyalant que «al capvespre de la vida t'examinaran en l'amor». (*Catecisme de l'Església catòlica*, 1021-1022)

2. Com és el cel?

«Viure al cel és "ser amb el Crist"».

(Cf. *Jn* 14, 3; *Fl* 1, 23; *1Te* 4, 17)

«El cel és la comunitat benaurada de tots els qui s'han incorporat perfectament al Crist». Sant Pau escriu: «Ni ull va veure, ni orella ha sentit, ni passar per pensament d'home les coses que Déu ha preparat per als qui l'estimen» (*1Cor* 2, 9). (*Catecisme de l'Església catòlica*, 1024-1027)

«Els qui moren en la gràcia i l'amistat de Déu, i es troben perfectament purificats, viuen per sempre amb el Crist. Són per sempre més semblants a Déu, perquè el veuen "tal com és" (*1Jn* 3,2), cara a cara» gaudeixen de la seva felicitat, del seu Bé, de la Veritat i de la Bellesa de Déu. (*Catecisme de l'Església catòlica*, 1023)

3. Què és el purgatori?

«Els qui moren en la gràcia i en l'amistat de Déu, però imperfectament purificats, tot i tenir la salvació eterna assegurada, sofreixen una purificació després de la mort, a fi d'obtenir la santedat necessària per entrar al goig del cel».

«L'Església anomena *Purgatori* aquesta purificació final dels elegits, que és totalment diferent del càstig dels condemnats».

«Aquest ensenyament es basa també en la pràctica de la pregària pels difunts, de la qual ja parla la sagrada Escripura: “Per aquesta raó [Judes Macabeu] encarregà el sacrifici expiatori dels morts, perquè fossin deslliurats del seu pecat” (2 M 12, 46). Des dels primers temps, l'Església ha honorat la memòria dels difunts i ha ofert sufragis per ells, particularment el sacrifici de l'Eucaristia (cf. DS 856), perquè, un cop purificats, puguin arribar a la visió beatífica de Déu.

L'Església també recomana les almoines, les indulgències i les obres de penitència en favor dels difunts». (*Catecisme de l'Església catòlica*, 1030-1032)

4. Existeix l'infern?

«L'ensenyament de l'Església afirma l'existència de l'infern i la seva eternitat. Les ànimes dels qui moren en estat de pecat mortal baixen immediatament després de la mort als inferns on sofreixen les penes de l'infern, “el foc etern”. La pena principal de l'infern consisteix en la separació eterna de Déu en qui l'home pot tenir la vida i la felicitat per a les quals ha estat creat i a què aspira». (*Catecisme de l'Església catòlica*, 1034)

Significa romandre separats d'Ell –de nostre Creador i el nostre fi— definitivament per la nostra pròpia i lliure elecció. Aquest estat d'autoexclusió definitiva de la

comunió amb Déu i amb els benaurats és el que es designa amb la paraula infern.

Jesús parla amb freqüència de l'infern i del foc que mai s'apaga, reservat als quals, fins a la fi de la seva vida, refusen creure i convertir-se, i on es pot perdre alhora l'ànima i el cos.

«Les afirmacions de l'Esclitura i els ensenyaments de l'Església sobre l'infern són una *crida a la responsabilitat* amb què l'home ha d'utilitzar la seva llibertat amb vista al seu destí etern. (...) “Entreu per la porta estreta, perquè és ampla la porta i espaiós el camí que porta a la perdició, i són molts els que entren per ella; mes és estreta la porta i què dur el camí que porta a la Vida!; i pocs són els que la troben” (Mt 7, 13-14)». (Catecisme de l'Església catòlica, 1036)

5. Quan serà el judici final?

«La resurrecció de tots els morts, "dels justos i d'injustos" (Ac 24, 15), precedirà al Judici final. Serà "l'hora en què tots els qui són als sepulcres sentiran la veu del Fill [...] i els qui hauran fet el bé, per ressuscitar a la vida; els qui hauran fet el mal, per ressuscitar condemnats" (Jn 5, 28-29). Llavors el Crist "vindrà en la seva glòria, acompanyat de tots els àngels [...] i tots els pobles es reuniran davant seu. Llavors els separarà els uns dels altres, com el pastor separa les ovelles dels cabrits, i posarà les ovelles a la seva dreta, i els cabrits a la seva esquerra [...]. I aquests aniran al suplici etern, mentre els justos aniran a la vida eterna"». (Mt 25, 31-32)

«El Judici final tindrà lloc a l'hora del retorn gloriós del Crist. Només el Pare coneix l'hora i el dia. Només Ell decideix el seu adveniment. Pel seu Fill Jesucrist, pronunciarà aleshores la paraula definitiva sobre la

història». (Catecisme de l'Església catòlica, 1038-1040)

6. Al final dels temps Déu ha promès cel nou i una terra nova...

«Aquesta renovació misteriosa, que transformarà la humanitat i el món, la sagrada Escripura l'anomena “el cel nou i la terra nova” (2 P 3, 13; cf. Ap 21, 1). Això serà la realització definitiva del disseny de Déu de “reunir totes les coses en el Crist, tant les del cel com les de la terra” (Ef 1, 10)».

«Per a l'home, aquesta consumació serà la realització última de la unitat del llinatge humà, volguda per Déu des de la creació i de la qual l'Església pelegrina n'era "com el sagrament" (LG1). Els qui estiguin units amb el Crist formaran la comunitat dels rescatats, la Ciutat Santa de Déu. (...) La visió beatífica, en la qual Déu s'obrirà als elegits d'una manera inesgotable, serà font

perenne de felicitat, de pau i de
comunió mútua». (Catecisme de
l'Església catòlica, 1043-1045)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/i-despres-de-
la-mort-que/](https://opusdei.org/ca-ad/article/i-despres-de-la-mort-que/) (04/04/2025)